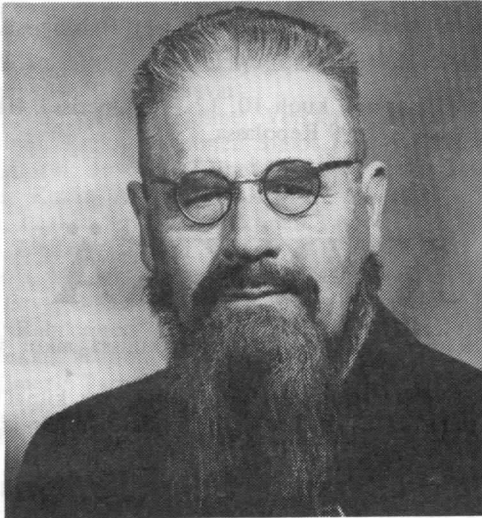

Tuonilmaisiiin ovat siirtyneet

Kirjailija Onttoni Miihkali haudattiin Valdemarsvikissa, Ruotsissa 14. 12. -79. Sielunrukous pidettiin Helsingissä 11. 1. -80 seuramme toimesta. Kerromme hänestä enemmän lehtemme seuraavassa numerossa.

— Anastasia (Nasti) Sarolehto kuoli 20. 9. -79 Helsingissä. Hän oli syntynyt Aunuksen Karjalassa 23. 12. 1894. Rovasti Tapani Repo muisteli häntä Uskon Viesti -nimisessä lehdessä näin:

Säämäjärvi, Aunuksen suurimpia järviä, tarkemmin sanoen Särkilähti, jonkun virstan päässä Hyrsylän mutkan Ignoilan kylästä, oli vainajan syntymäpaikkana. Sieltä naimisiin Harakan Vasilille, ja Anastasiasta tulee monilapsisen perheen äiti. Nämä Anastasian lapset olivatkin juuri ne, jotka saivat minut heti 50-luvun alusta tutustumaan Sarolehdon (ent. Harakka) perheeseen. Papin paikka Helsingissä tarjosi sotien jälkeen erinomaisen mahdollisuuden tutustua karjalaisiin. Aunus, Viena, Laatokan Karjala, Vatja, Vepsä, koltat — kaikki suomensukuiset ortodoksit — joutuivat elämänsä jossakin vaiheessa tarvitsemaan kirkkoa ja pappia erikoinen silloin, kun vastoinkäymiset heitä koettelivat. Siihen aikaan nuorimpana seurakuntamme pappina tuli osakseni hoitaa karjalaisia. Sota-aikana Itä-Karjalassa alkamani papillinen ura jatkui näin saumattomasti maamme pääkaupungissa. Kävin jatkuvasti kahta korkeakoulua. Toinen oli Helsingin Yliopisto, toisen muodosti läheinen kosketus Karjalan hurskaaseen kirkkokansa. Tätä taustaa vasten Anastasia Sarolehdolle ja hänen perheelleen tunnen olevani suurella kiittolisuuden velassa. Tätä tietä opin tuntemaan ihmisiä, pääsemään heitä lähelle ja omakohtaisesti kokemaan, mikä tavaton rikkaus on hallussaan niillä, jotka ovat saaneet varttua kirkkomme rikkaan uskon ja monipuolisen perinteen parissa. Siinä se kaide, josta kiinni pitämällä oli mahdollista päästä perille. — Joulukuun 22. päivänä olisi Anastasia Sarolehto viettänyt jo 85-vuotispäiväänsä. Se hänen kohdallaan oli suotu toteutua Jumalan luona taivaan ilmapiirissä, pyhien kuoroissa.

Kauppias Vilho Paavilainen kuoli 24. 1. -80 Hyvinkäällä. Hän oli syntynyt Vienan Jyskyjärvellä 6. 7. 1904.

Hänet haudattiin Nurmijärven kalmistolle 9. 2. -80. Siunaus tapahtui luterilaisessa kappelissa ja sen toimittivat Helsingin ortod. seurakunnan khra A. Korelin, rovastit Repo ja Karpev sekä diakoni M. Krisin. Saattojoukkoa oli toista sataa heimolaista. Kukkalaiteita laskivat seurakunta, monet järjestöt ja lukuisat yksityiset. Karjalan Sivistysseuran kukkalaitteen laskivat Kosti Pamilo ja Boris Karppela, Säätiö Väinölä Mikko Prökkinen, Jukka Talasjoki ja Veikko Karjalainen. Muistosoissaan Kosti Pamilo lausui:

— Vilho menestyi omalla alallaan yleisön palvelijana. Hänen sydämensä sykki karjalaisuudelle ja ortodoksisuudesta hän ei koskaan luopunut.

— Hänellä riitti aikaa, varoja ja rakkautta niin nuorten kuin vanhuksienkin olojen parantamiseen. Mikään mittavakaan työ ei muodostunut hänelle ylivoimaiseksi — kaikki hän ajoi onnelliseen päätökseen.

— Vilho oli talousmies. Hän tiesi, ettei yksilö eikä yhteisö menesty, jos talous ei ole kunnossa. Tärkeänä hän ei pitänyt suuria tuloja, vaan pieniä ja kurissapidettyjä menoja. Karjalaisittain sanottuna: Jalkoja on ojentettava niin pitkälle, kuin peitto riittää.

— Ortodoksisuus oli hänen sydäntään lähellä. Hän halusi osallistua ja toimia seurakuntamme hyväksi. Onnituimme saamaan hänet srk-neuvostoon, josta muodostui Vilholle opintomatka. Siellä ollessaan hän huomasi, kuinka suuri kyntämätön työsaara on tekemättä. Hän ihmetteli puheiden runsautta ja aloitteiden määrää, joita ei ajettu perille, vaan jäädään odottamaan jonkun tekävän työt. Puhuminen ja aloitteiden teko on helppoa, mutta niiden toteuttaminen vaatii ankaraa työtä, jota vieroksuttiin.

Vilho Paavilainen.

— Vilho toimi toisin. Hän puhui vähän, mutta teutti paljon. Hän oli iän kaiken oppinut tekemään työtä, ottamaan aloitteet käsiinsä ja viemään ne päätökseen. Näin hän toimi myös seurakuntaa koskevissa asioissa. Hänen uhrautuvasta työpanoksestaan kertovat nuorison toimintatilat Läyliäisen Kaunisniemessä ja ortodoksisten vahusten talot Tapanilan Uimaranassa. Näiden lisäksi hän oli mukana aikaansaamassa Domnapirttiä Kuivajärvelle ja tuki Ruotsin suomalaisen seurakunnan kirkon rakentamista Boråsissa.

— Ei Vilhon toiminta ollut kulkemista myötätulessa. Hänen toimintaansa vastustettiin. Vilho tiesi olevansa hyvällä asialla ja hän ei antanut periksi. Vienalai-

nen sitkeys auttoi. Yhteistyöhalu ja hyvien apulaisten valitseminen vei vaikeita tehtäviä eteenpäin.

— Domnapirtti, Nurmijärven koulukoti, Kaunisniemen leirialue, Tapanilan Stefanuskodit, Säätiö Väinölä, Karjalan Sivistysseura, Helsingin suomalaiset ortodoksit ja monet muut järjestöt ja ystävät seurakuntamme lisäksi hiljentyvät kunnioittamaan Vilhon muistoa. Ollos iäti muistettu Vilho-veljemme.

(Lehtemme on esitellyt Vilho Paavilaisen elämäntyötä numerossa 5—6/1979.)

Martti Kuusama.

Sotilasmestari evp. Martti Kuusama kuoli 23. 11. 1979 Malagassa Espanjassa, jossa hän oli eläkevuosiaan viettämässä, lyhyen mutta ankaran sairauden muramana.

Martti Kuusama syntyi Salmassa 17. 12. 1928. Rajan kasvattina hän valitsi sotilaan uran. Asevelvollisuuden suorittuaan hän toimi yhtämittaisesti kouluttajana Päälystöpistossa Lappeenrannassa. Eläkkeelle hän jäi sieltä täysin palvelleena vuoden 1974 lopussa.

Liikuntakasvatus oli Martti Kuusamalle läheinen sekä sotilaan ammatin että vapaa-ajan harrastuksen kannalta. Vierumäen urheiluopistossa hän suoritti A-valmentajan ja liikuntateknikon tutkinnon. — Julkisesta toiminnasta on syytä mainita kymmenvuotinen jäsenyys Lappeenrannan kaupunginvaltuustossa; niin ikään hän oli pitkään ortodoksisen seurakunnan kirkkovaltuustossa.

Martti Kuusama haudattiin Fuengirolan kalmistoon. Lähiomaisten lisäksi vainajaa, aitoa karjalaista, muistellee laaja ystäväpiiri Suomessa ja Espanjassa.

Professori Aulis Blomstedt kuoli 21. 12. -79 Espoossa. Hän oli syntynyt Jyväskylässä 28. 7. 1906. Hän oli ”yksi modernin suomalaisen arkkitehtuurin johtohahmoja, kansainvälisesti tunnustettu suunnittelija ja arkkitehtuurifilosofi, joka puhui toistuvasti ihmismittaisen arkkitehtuurin puolesta”, lausui hänen ammattitoverinsa professori Keijo Petäjä kuolinviestin julkitulon jälkeen.

Mainitsemme, että Aulis Blomstedtin isä, arkkitehti Yrjö Blomstedt-Ojoinen oli merkittävä kareliaani ja kuului Karjalan Sivistysseuran edeltäjän Vienan Karjalaisten Liiton johtokuntaan vuosisatamme alussa.

Suuri kareliaani Jean Sibelius oli Aulis Blomstedtin appi. Kun Aulis Blomstedt tuli Ainolaan kosimaan mestarin nuorinta tytärtä Heidiä, hän esitti asiansa sanomalla: ”Setä tietää kyllä minkä takia olen tullut.”

Sibelius oli tähän vastannut: ”Kyllä. Se on talolle kunnia.”

Heimolehtemme Karjalan Heimo on kuulunut jatkuvasti Aulis Blomstedtin lukemistoon.

Olga Outi Prauda kuoli Helsingissä 22. 11. -79. Hän oli syntynyt Suojärvellä.

Nikke (Nikolai) Vuolle kuoli 17. 12. -79 Kemissä. Hän oli syntynyt 19. 12. 1916 Vuokkiniemellä.

Anna Harakka o.s. Negrijeff kuoli 9. 12. -79 Valtimolla. Hän oli syntynyt 8. 12. 1899 Säämäjärvellä.

Klaudia Hosainoff kuoli 9. 1. -80 Helsingissä. Hän oli syntynyt 8. 1. 1896 Aunuksessa.

Simo Homanen kuoli 10. 12. -79 Liperissä. Hän oli syntynyt 15. 9. 1899 Repolassa.

KYYKKÄ

SEURASAARESSA heti tammikuussa alkoi vilkas talviottelukausi.

— Henkilökohtaisiin kolmen kuukauden kilpailuihin useassa sarjassa ottaa osaa yli 50 eri ikäistä mies- ja naispelaajaa.

— Neljän kaupungin miesten joukkuekilvan 20. 1. -80 voitti 1) Helsinki-länsi joukkue (K. Pamilo, Å. Poltari, A. Someroja ja K. Tikkanen) 2) Helsinki-itä 3) Vantaa (Tikkurilan karjalaiset) 4) Hyvinkää ja 5) Espoo. Kilpailut järjesti Karjalan Sivistysseuran kyykkäkerho.

— Kolmen kaupungin naiskyykkääjät ottivat toisistaan mittaa Vantaan kaupungissa. Järjestys:

1) Vantaa, Tikkurilan karjalaiset Lottonen, Saima, Louko Maini, Teperi Maija, Hokkanen Sylvi 2) Imatran karjalaiset Partinen, Salme, Juvonen Laina, Lehto, Raija, Valtonen, Pirjo 3) Helsinki — Denisov Ulla, Nikkola Hilka, Karhu Rauha ja Keränen Elsa, Karjalan Sivistysseuran kyykkäkerhon tyttöt.

TURUN UUSI KARJALASEURA ry., kyykkäkerhon vuosikokous pidettiin 2. 2. -80 Upseerikerholla 14 osanottajan voimalla.

Pauli Jousimo avasi kokouksen toivottaen kaikki tervetulleeksi samalla pyytäen kunnioittamaan hetken hiljaisuudella kunniapuheenjohtajan Hugo Ettasen muistoa.

Laimi Hyytiäinen voitti neljännen SM-mestaruuden +17. Puheenjohtaja ojensi Laimille 4 ruusua, samalla toivoen ruusumäärän olevan ensikerralla 5.

Valittiin toimikunta, puheenjohtajaksi Pauli Jousimo, varalle Sulo Savolainen, sihteeriksi Reijo Kallio-koski, rahastonhoitajaksi Laimi Hyytiäinen, kalustonhoitajaksi Lauri Hyytiäinen ja jäseniksi toimikuntaan Alekski Jousimo, Pekka Mört ja Jaakko Jokela.

Päätettiin anoa Turkuun miesten henkilökohtaisia SM-kisoja. Hukin ja Ykin maljakilpailut pidetään 27. 5. -80 klo 10.00.

3. 2. -80 pidettiin jäsenille CUP-kilpailut, tulokset: 1) Laimi Hyytiäinen 2) Sulo Savolainen 3) Einari Paajanen. 10 kilpailijaa oli mukana. — Pauli

KYYKKÄTUOMARIKURSSI pidetään Helsingissä 4. 5. -80 alkaen klo 11.30 Tamminiementie 1, Hki 25. Ilmoittautuminen Seurasaaren kentällä tai puh. 488661 (Pamilo) ja 90-424065 (Karpela). Osallistujilta odotetaan kyykkäpelin tuntemista.